

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 12Sa/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200407
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3021200407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci žalobcu: I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX Q., právne zastúpeného: I.. D. C., advokát so sídlom Y. XXXX/X, XXX XX T. I. T. D., proti žalovanému: B. A. U., odbor opravných prostriedkov so sídlom R. X., XXX XX U., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. B.-U.-H. zo dňa 05.10.2021, takto

rozhodol:

Správny súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný rozhodnutím č. B. zo dňa 05.10.2021 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie B. úradu U., odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenia priestupkov č. B.-XXXX/XXXXXX-XXX zo dňa 11.06.2021, ktorým B. úrad T. I. nad D. vyhovel protestu prokurátora B. prokuratúry T. I. nad D. zo dňa 06.05.2021, č. PD XX/XX/XXXX -2a zrušil rozhodnutie B. úradu T. I. T. D., odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 09.07.2020, B.-T.-H.-XXXX/XXXXXX, C. XX/XXXX, právoplatné dňa 05.08.2020, ktorým bolo zastavené priestupkové konanie voči žalobcovi I. K..

2. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a správny orgán nesprávne vyhodnotil skutkový stav a dôkazy. Právne závery žalovaného označil žalobca za nesprávne a samotné rozhodnutie za nezákonné a nedôvodné.

3. Žalobca uviedol, že nesúhlasí s napadnutým rozhodnutím, pretože žalovaný nesprávne právne posúdil rozhodnutie správneho orgánu I. stupňa, samotný protest prokurátora ako aj následné odvolanie (rozklad) žalobcu. Žalovaný (rovnako ako správny orgán I. stupňa) si podľa žalobcu nekriticky osvojil argumentáciu prokurátora takmer v celom rozsahu. Niektoré časti odôvodnenia rozhodnutia žalovaného nie sú právne relevantné, sú účelové, zavádzajúce, čo samotný výrok rozhodnutia robí nepreskúmateľným. V napadnutom rozhodnutí sa žalovaný (rovnako ako správny orgán I. stupňa) nezaoberá právnou argumentáciou a dôvodmi uvádzanými žalobcom, čo odporuje zásadám pri vydávaní správnych rozhodnutí v oboch správnych rozhodnutiach (tak I. ako aj II. stupňa) absentuje vysporiadanie sa správneho orgánu s dôvodmi a argumentmi žalobcu, uvádzanými v jeho podaniach. Napadnuté rozhodnutie žalovaného (ako II. stupňové rozhodnutie), rozhodnutie správneho orgánu I. stupňa ako aj protest prokurátora sa opierajú prakticky len o jediný dôvod, ktorým je skutočnosť, že vzhľadom na „z lekársku správu zo dňa 02.01.2020, vypracovanú I.. I. N., z ktorej vyplýva, že ide o ľahký úraz a pacient bol obmedzený na bežnom spôsobe života 20 dní" mal „správny orgán priestupkovú vec postúpiť vec prokurátorovi alebo policajnému zboru, nakoľko z objasňovania vyplynulo, že vo veci malo ísť o podozrenie z trestného činu. . Žalovaný si teda v tomto smere osvojil právny názor prokurátora

uvedený v proteste prokurátora a rozhodnutí správneho orgánu I. stupňa, že predmetný skutok nie je priestupkom ale je trestným činom. Žalobca mal za to, že rozhodnutie žalovaného je zmätočné a nepreskúmateľné.

4. Žalobca poukázal na to, že vec bola od počiatku samotným poškodeným oznámená ako priestupok a vec prijal na prešetrenie priestupku príslušník policajného zboru I.. W. D.. Následne bola vec prešetrená, vrátane zabezpečenia vyjadrení účastníkov, svedkov a zabezpečenia ostatných dôkazov (najmä listinných - lekárske správy z traumatológie, pohotovosti, neurológie, ORL, oftalmológie, očnej ambulancie a ambulantného lekára). Z takto zadokumentovanej veci (a po zhodnotení všetkých dôkazov - výpovedí svedkov, ako aj listín, najmä lekárskeho správ a to aj lekárskej správ,, I.. I. N. zo dňa 02.01.2020), príslušník PZ vyjadril právny názor, že vec má byť postúpená na prejednanie priestupku B. úradu T. I. T. D. (ako správneho orgánu), čo aj bolo zo strany polície realizované dňa 12.02.2020. Voči takémuto postupu nenamietal nielen poškodený S. C. ale ani prokurátor OP T. I. T. D., vykonávajúci dozor nad vecou a nad dodržiavaním zákonnosti vo veci. K lekárskej správe zo dňa 02.01.2020 I.. I. N.: „pacient bol obmedzený na bežnom spôsobe života 20 dní“ žalobca uviedol, že správny orgán I. stupňa vyjadril vo svojom rozhodnutí, kde predmetný listinný dôkaz cituje na „str . 2 stým, že „ sa jednalo o ľahký úraz . Tento dôkaz bol preto zhodnotený samostatne ako aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi nielen políciou SR, dozorovým prokurátorom ale aj správnym orgánom. Žalobca poukázal na to, že predmetná lekárska správa I.. I. N. zo dňa 02.01.2020 sa nenachádza v trestnom spise ani v znaleckom posudku č. XXX/XX znalca I.. C.. V trestnom konaní na OR PZ T., ČVS : B.-XXX/-XXXX (t.č. už v spise OS T., sp.zn.: 7T/7/2021)- v spise sa nachádzajú len tie lekárske správy, ktoré boli následne posudzované aj znalcom I.. C. (na str. 4 jeho znaleckého posudku). Žalobca vyjadril ten názor, že preto sa nemožno stotožniť s právnym názorom žalovaného , že „táto skutočnosť (lekárska správa zo dňa 02.01.2020) zakladala príslušnosť orgánov činných v trestnom konaní, ktoré mali vec preskúmať ako podozrenie z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ s poukazom na § 123 TZ v súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ. Z obsahu administratívneho spisu podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že nebol dôvod pochybovať, že šlo o priestupok, nakoľko a) vec mu bola ako priestupok postúpená z 00 PZ T. vrátane výpovedí svedkov a listinných dôkazov, b) postup prejednávania veci ako priestupku nebol namietaný ani prokurátorom OP T., c) prejednanie veci ako priestupku nenamietal D.C. ani iná osoba, d) lekárska správa zo dňa 02.01.2020 uvádzala, že „sajednalo o ľahký úraz“, e) v čase rozhodovania správneho orgánu spis neobsahoval objektívny dôkaz, že by boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ a teda že by mal správny orgán postupovať v zmysle § 71 písm. a) zákona o priestupkoch. Žalobca vyjadril právny názor, že prejednanie veci ako priestupku správnym orgánom bolo zákonné a vychádzalo zo skutkového a dôkazného stavu, zabezpečeného v čase rozhodovania správneho orgánu.

5. Žalobca mal za to, že podanie protestu prokurátora v tejto veci sa žalovanému javí ako zjavne účelové, nakoľko bolo podané až 06.05.2021, teda po ukončení vyšetovania v trestnej veci obv. I. K. (žalobcu), vedenej na OR PZ T., ČVS : B.-XXX/NM-NM-XXXX (dňa 03.03.2021), kde žalobca bol obvinený na základe trestného oznámenia poškodeného D. C. zo dňa 21.08.2020 z totožného skutku, ktorý už skôr právoplatne ukončil správny orgán (B. úrad T. I. nad D.) v konaní č. B.-T.-B.-XXXX/XXXXXX, C. XX/XXXX svojim rozhodnutím zo dňa 09.07.2020- teda rok po právoplatnom zastavaní priestupkového konania voči žalobcovi. Takýto postup prokuratúry, kedy je podávaný protest prokurátora v tých veciach, ktorá sú dozorované tou istou prokuratúrou C a je teda schválený postup policajného orgánu s postúpením veci na priestupok), a s ktorých výsledkom nie je prokuratúra spokojná len preto, že následne neskôr bolo duplicitne začaté trestné konanie o tom istom skutku toho istého obvineného (žalobcu), ktoré bude skončené s vysokou pravdepodobnosťou oslobodením žalobcu I.K. spod obžaloby, však nie je v súlade so zákonom a s duchom inštitútu protestu prokurátora podľa § 24 zákona o prokuratúre, kedy majú byť protestom prokurátora namietané objektívne nezákonné rozhodnutia orgánov verejnej správy, pri ktorých došlo k porušeniu zákona - a nie takých, ktorých výsledkom je rozhodnutie správneho orgánu, tvoriace objektívnu prekážku pre postup tej istej prokuratúry v inej trestnej veci tej istej prokuratúry.

6. Žalobca ďalej uviedol, že samotný dôvod protestu prokurátora a rozhodnutiu žalovaného, ktorým bola skutočnosť, že „z lekárskej správy zo dňa 02.01.2020 I.. I. N. vyplýva že pacient bol obmedzený na bežnom spôsobe života 20 dní,“ nie je takou okolnosťou, ktorá by sama o sebe mohla byť dôvodom,

pre ktorú mal priestupkový orgán odstúpiť vec OČTK pre podozrenie z trestného činu ublíženia na zdraví podľa 4 156 ods. 1 TZ s poukazom na 4 123 ods. 2 TZ. Dôvodom tohto postupu je ustálená judikatúra, ktorá vychádza z toho, že doba liečenia poškodeného musí byť viac ako sedem dní, a nie doba obmedzenia na bežnom spôsobe života, ako uvádza lekárska správa MUDr. I.. N. zo dňa 02.01.2020. ktorá bola rozhodujúcim dôkazom (okolnosťou) pri proteste prokurátora a následných rozhodnutiach správnych orgánov I. a II. stupňa, uvádzanou v odôvodneniach ich rozhodnutí (str. 5 napadnutého rozhodnutia žalovaného). Aj napriek uvedenému, sama o sebe ani takáto lekárska správa nie je objektívnou okolnosťou, ktorá by odôvodňovala záver, že vo veci išlo o podozrenie z trestného činu - takáto lekárska správa totiž nebola podporená žiadnym ďalším objektívnym dôkazom ako napr. doklad o práceneschopnosti poškodeného resp. znaleckým posudkom o objektívnych dobách liečenia, práceneschopnosti a času sťažného obvyklého spôsobu života poškodeného (a nie „obmedzenie na bežnom spôsobe života " ako uvádza predmetná lekárska správa). Preto ani správny orgán len z takéhoto „dôkazu", ktorý bol posúdený samostatne ako aj vo vzájomnej súvislosti, nemohol objektívne vyvodiť záver o podozrení z trestného činu, nakoľko nedisponoval žiadnou relevantnou skutočnosťou podľa Trestného zákona (a ani žiadnym iným objektívnym dôkazom / napr. znaleckým posudkom /, na základe ktorého by mal postupovať tak, že vec postúpi policajnému orgánu), ktorá by ho na takýto záver oprávňovala.

7. Žalobca zastáva názor, že takýto postup nie je správny ani zákonný, najmä ak to neodôvodňuje dôkazná situácia. Prokuratúra už raz mala v rámci dozoru prokuratúry možnosť posúdiť trestnosť skutku, ktorý je predmetom jej protestu a orgán spadajúci pod jej dozor a vtedy takýto postup považovala za správny. Následný postup prokuratúry bol podľa žalobcu len hasením zisteného problém prekážky, nie dvakrát v tej istej veci. Žalobca poukázal na totožnosť skutku a porušovanie jeho ústavných práv podľa článku 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca poukázal na to, že vec v správnom konaní bola právoplatne rozhodnutá pred vznesením obvinenia, pričom správne aj trestné orgány majú možnosť lustrovať tak v registri priestupkov ako aj trestov. Preto orgány činné v trestnom konaní mali preveriť trestnú a priestupkovú minulosť žalobcu pred vznesením obvinenia. Žalobca mal za to, že postupom prokuratúry sa dostáva do vzájomného konfliktu trestné právo, správne právo a ústavné právo, pričom ústavné právo stojí nad všetkými ostatnými odvetviami práva a preto každý jeden procesný úkon je potrebné vyhodnocovať, či spĺňa znaky ústavnosti, resp, či ním nedochádza k porušovaniu ústavných práv. Žalobca uviedol, že z aplikačnej praxe je mu známe, že prokuratúra v iných prípadoch postupuje podobným postupom (protestom prokurátora) pomerne často, no to neznamená, že tento postup je správny v každom jednotlivom prípade. Žalobca vyjadril presvedčenie, že ku každému prípadu je potrebné postupovať ad hoc a vyhodnocovať jednotlivé skutkové a právne okolnosti daného prípadu. V trestnom prípade orgán činný v trestnom konaní nepostupoval správne a bol nedôsledný a vec zle právne vyhodnotil. Žalobca záverom poukázal, že na jednej strane správny orgán v priestupkovom konaní dospel k záveru, že uvedený skutok žalobcu je priestupkom a v rámci jeho prejednávania dospel k záveru, priestupkové konanie voči žalobcovi bolo zastavené a na strane druhej úplne nelogicky vyhovel protestu prokurátora a nekriticky prevzal jeho argumentáciu ohľadne -obmedzenia na bežnom spôsobe života 20 dní" (mimochodom nesprávnu, nepresnú a hlavne predčasnú, časovo len približnú a neustálenú) a túto premenil do odôvodnenia svojho rozhodnutia o vyhovení protestu prokurátora.

8. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný sa stotožnil s postupom správneho orgánu I. stupňa, ktorý protestu prokurátora vyhovel. K námietke žalobcu, že „ani prokurátor ani správny orgán neuviedli (a nepodložili dôkazmi), na základe čoho mal správny orgán I. stupňa vyhodnotiť zranenia poškodeného tak, že následne mal priestupkovú vec postúpiť prokurátorovi alebo policajnému zboru, nakoľko z objasňovania vyplynulo, že vo veci malo ísť o podozrenie z trestného činu, opätovne žalovaný uvádza, že táto skutočnosť bola zadokumentovaná Lekárskou správou MUDr. N., ktorý v bode 14 tejto správy uviedol, že poškodený bol obmedzený na bežnom spôsobe života 20 dní. Žalovaný v plnej miere zotrváva na svojom právnom názore vyjadrenom v napadnutom rozhodnutí a je toho názoru, že správny orgán I. stupňa náležite zistil skutočný stav veci a vyvodil z neho správny právny záver.

9. V podanej replike žalobca zotrval na skutočnostiach uvedených v žalobe ako aj na svojich tvrdeniach a argumentácii. Žalobca opätovne poukázal na lekársku správu MUDr. N. w dňa 02.01.2020, ktorá bola doručená správne mu orgánu policajným orgánom spolu so spisovým materiálom o objasňovaní priestupku, z ktorej vyplýva, že poškodený utrpel „ ľahké zranenie, s obmedzením na bežnom spôsobe

života v dĺžke 20 dní. Podľa žalobcu lekárska správa MUDr. N. zo dňa 02.01.2020, nebola sama osebe skutočnosťou resp. dôkazom, pre ktorý mal správny orgán vec postúpiť prokurátorovi resp. policajnému orgánu. Nakoľko ustálená judikatúra vyžaduje preukázanú dobu liečenia a nie obmedzenia na bežnom živote. Ďalej žalobca opätovne poukázal na to, že lekárska správa bola už raz posúdená správnym orgánom aj prokuratúrou už v predchádzajúcom konaní. Žalobca tiež poukázal na to, že v lekárskej správe nebol exaktne stanovený čas liečby, nakoľko lekár len odhadoval predbežne lehotu obmedzenia poškodeného na 20 dní, pričom v čase vydania správy uplynulo len 18 dní. Žalobca vyslovil názor, že kroky policajného orgánu a prokuratúry sú pokusom o nápravu ich predchádzajúcich krokov.

10. Žalovaný v písomnej duplike k replike žalobcu zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, pričom mal za to, že z lekárskej správy jednoznačne vyplýval spôsob obmedzenia bežného života poškodeného v dĺžke 20 dní, a teda skutok vykazoval znaky trestného činu. S ohľadom na uvedené mal za to, že protest prokurátora je dôvodný.

11. Krajský súd v Trenčíne ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe. Po zistení, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, rozhodol o správnej žalobe bez pojednávania, nakoľko jeho nariadenie nežiadal žiadny účastníkov konania, ani to vzhľadom na povahu veci, obsah administratívneho spisu a jednoznačnosť písomne zaznamenaných argumentačných pozícií účastníkov správny súd nepovažoval za potrebné.

12. Z oboznámeného súdneho a administratívneho spisu predloženého žalovaným správny súd zistil tieto skutočnosti:

13. Dňa 15.12.2021 bol na útvere C. zboru OO PZ U.. I. nad D. oznámený priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť žalobca tým, že udrel do tváre oznamovateľa S. C. v čase okolo 02:50 hod pri bare R. v T. I. T. D..

14. Z obsahu lekárskej správy MUDr. I. N. zo dňa 02.01.2020 vyplýva, že poškodený mal zranenie v podobe zlomeniny spodnej časti ľavej očnice so zakrvácaním za oko a do ľavej čelustnej dutiny. Ďalej utrpel tržné zhmoždenie ľavého obočia. Ďalej podľa správy poškodený bol od 16.12.2019 práceneschopný, pričom táto práceneschopnosť v čase vydania lekárskej správy trvala. V bode 20 lekárskej správy na otázku, „či bol pacient obmedzený počas liečby v bežnom obvyklom spôsobe života, uveďte počet dní“, uviedol lekár 20 dní.

15. Následne prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. B.-U.-B.-XXXX/XXXXXX C. XX/XXXX zo dňa 09.07.2020 konanie o priestupku zastavil z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.08.2020.

16. Správne orgánu I. stupňa bol dňa 12. 05. 2021 z B. C. T. I. T. D. (ďalej aj len „OP T.“) doručený protest prokurátora č. Pd 57/2 1/3304 - 2 zo dňa 06.05.2021, ktorým prokurátor podľa § 23 ods. 1 v spojení s § 21 ods. 1 písm. a) bod 1 a s § 24 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) podal protest prokurátora proti rozhodnutiu správneho orgánu I. stupňa č. B.- B.-XXXX/XXXXXX C. XX/XXXX zo dňa 09.07.2020, právoplatnému dňa 05.08.2020. V podanom proteste prokurátora OP T. podľa § 23 ods. 2 písm. 1) zákona o prokuratúre navrhla, aby prvostupňový správny orgán protestom napadnuté rozhodnutie zrušil. OP T. vykonala na prvostupňovom správnom orgáne previerku činnosti zameranú na stav zákonnosti v postupe a rozhodovaní orgánov Policajného zboru pri objasňovaní priestupkov vo veciach evidovaných ako priestupky vo vzťahu k násilným konaniam a vo vzťahu ku konaniam vykazujúcim znaky priestupku proti majetku. V rámci previerky bolo OP T. zistené, že v predmetnej priestupkovej veci proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, z lekárskej správy, ktorá bola súčasťou spisového materiálu, vedeného pod č. B.-T.-B na OO PZ T., bolo zistené, že S. C. utrpel zlomeninu spodiny ľavej očnice so zakrvácaním do oka a do čelustnej dutiny s obmedzením obvyklého spôsobu života 20 dní. OP T. skonštatovala, že z takto objasňovaného priestupku vyplynulo podozrenie zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 zákona č. 300/2005 Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“) a trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ. Podľa názoru OP T. správny orgán I. stupňa pochybil tým, že sa nesprávne vysporiadal so sťažením obvyklého spôsobu

života S. C. a napriek tomu, že konanie obvineného vykazovalo znaky vyššie uvedených trestných činov, vo veci právoplatne rozhodol, pričom mal podľa § 71 písm. a) zákona o priestupkoch postúpiť vec prokurátorovi alebo orgánu Policajného zboru, pretože skutočnosti nasvedčovali tomu, že ide o trestný čin.

17. Správny orgán I. stupňa o podanom proteste prokurátora písomnosťou zo dňa 15. 05. 2021 upovedomil žalobcu a zároveň ho vyzval, aby sa v lehote 7 dní od doručenia výzvy vyjadril k obsahu protestu prokurátora. Žalobca si výzvu na vyjadrenia sa k protestu prokurátora prevzal dňa 21. 05. 2021. Následne žalobca právne zastúpený advokátom I.. D. C. dňa 28.05.2021 správne orgánu I. stupňa doručil písomnosť nazvanú ako „Vyjadrenie I. K. k protestu prokurátora OP T. I. T. D. zo dňa 06.05.2021, PD XX/XX/XXXX - 2“.

18. Správny orgán I. stupňa vydal dňa 11. 06. 2021 rozhodnutie č. B.-XXXX/XXXXXX-B. ktorým podľa § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre protestu prokurátora OP T. č. C. XX/XX/XXXX-X zo dňa 06. 05. 2021, doručenému dňa 12. 05. 2021. vyhovel a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. B.-XXXX/XXXXXX, C. XX/XXXX zo dňa 09.07.2020, právoplatné dňa 05. 08. 2020, ktorým konanie proti žalobcovi vo veci spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch zastavil podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch, zrušil. Správny orgán I. stupňa i napriek skutočnostiam uvedeným žalobcom v jeho vyjadrení zistil, že protest prokurátora bol dôvodný, a preto mu vyhovel. Svoje rozhodnutie č. B.-T.-B.-XXXX/XXXXXX, C. XX/XXXX zo dňa 09. 07. 2020 zrušil rozhodnutím o vyhovení protestu prokurátora č. B.- XXXX/XXXXXX-XXX zo dňa 11. 06. 2021. Uvedené rozhodnutie bolo právne zástupcovi žalobcu doručené voči ktorému sa včas odvolal žalobca.

19. O odvolaní rozhodol žalovaný v žalobou napadnutom rozhodnutí č. OU-TN-B zo dňa XX.XX.XXXX tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil. K odvolaniu žalobcu uviedol, že skutok, ktorý prejednal správny orgán I. stupňa, nebol priestupkom, ale trestným činom, o ktorom nemal právomoc rozhodovať, nakoľko právomoc konať v tejto veci prislúchala orgánom činným v trestnom konaní. Ak teda správny orgán I. stupňa za týchto procesných predpokladov prejednal ako priestupok skutok, ktorý v konečnom dôsledku vykazoval znaky trestnoprávnej relevancie a je postihniteľný ako trestný čin, konal v rozpore s ustanovením § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch. Na potvrdenie vyššie uvedenej skutočnosti žalovaný upozornil na Lekársku správu zo dňa 02. 01. 2020, ktorú mal k dispozícii už orgán objasňujúci priestupok - OO PZ T., ktorý priestupok objasňoval. V uvedenej lekárskej správe, vypracovanej MUDr. I. N., je v bode 13 uvedené, že sa jednalo o ľahký úraz, ale v bode 14 je uvedené, že pacient bol obmedzený na bežnom spôsobe života 20 dní. Táto skutočnosť zakladala príslušnosť orgánov činných v trestnom konaní, ktoré podľa názoru žalovaného mali vec preskúmať ako podozrenie z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ s poukazom na § 123 ods. 2 TZ, v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ. Správny orgán I. stupňa teda nevyhodnotil skutok správne, pretože mal postupovať podľa § 71 písm. a) zákona o priestupkoch a vec postúpiť prokurátorovi alebo orgánu Policajného zboru, pretože skutočnosti nasvedčovali tomu, že ide o trestný čin. Z uvedeného je zrejmé, že protest prokurátora bol oprávnený a správny orgán I. stupňa skutočne pochybil, keď skutok prejednal ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, aj keď mal k dispozícii Lekársku správu vypracovanú MUDr. N., ktorá bola súčasťou spisového materiálu č. B.-NM-B doručeného správne orgánu I. stupňa z OO PZ T., a ktorá jasne deklarovala obmedzenie na bežnom spôsobe života v dĺžke 20 dní u poškodeného S. C.. Žalovaný bol preto toho názoru, že protest prokurátora bol oprávnený a správny orgán I. stupňa mu zákonným spôsobom vyhovel, preto jeho rozhodnutie potvrdil.

20. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej aj zákon o priestupkoch) priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

21. Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

22. Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch priestupku (proti občianskemu spolunažívaniu) sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

23. Podľa § 71 písm. a) zákona o priestupkoch, správny orgán postúpi vec prokurátorovi alebo orgánu Policajného zboru, ak skutočnosti nasvedčujú, že ide o trestný čin.

24. Podľa § 21 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z.z. prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy preskúmaním zákonnosti správnych aktov orgánov verejnej správy, a to rozhodnutí orgánov verejnej správy.

25. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy môže prokurátor podať do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia alebo od vydania opatrenia.

26. Podľa § 156 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

27. Podľa § 123 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z., ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

28. Podľa článku 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevylučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom.

29. Medzi účastníkmi konania zostalo sporným právne posúdenie stíhaného skutku, či ide o priestupok alebo trestný čin a skutočnosť, či lekárska správa MUDr. N. je skutočne tým dôkazom podkladom, ktorý oprávňoval správny orgán k prijatiu záveru, že v danej veci nejde o priestupok ale trestný čin.

30. Po oboznámení sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu má správny súd za to, že preskúmané rozhodnutie žalovaného (vrátane prvostupňového rozhodnutia) je v súlade so zákonom, nakoľko správne orgány ustálili skutkový stav v zhode s obsahom administratívneho spisu a tiež ho správne právne kvalifikovali.

31. V prejednávanom prípade sa žalobcovi kladie za vinu spáchanie skutku spočívajúceho sa mal dopustiť žalobca tak, že dňa 15. 12. 2020 v čase okolo 02.50 h v T. I. T. D., na chodníku pred I. mal fyzicky napadnúť S. C. takým spôsobom, že menovaného mal jedenkrát udrieť päťou do tváre, čím mu mal spôsobiť zranenie.

32. S poukazom na žalobné dôvody sa preto javí ako sporné len právne posúdenie konania žalobcu ako stíhaného priestupcu pre pochybnosti o či ide o priestupok alebo trestný čin. Správny súd sa stotožnil so záverom žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu, že v danej veci sa nejednalo o priestupok ale trestný čin, ktorý mali vyšetrovať orgány činné v trestnom konaní a v prípade podania obžaloby, mal o ňom rozhodnúť súd. Správny súd má za to, že neobstojí námietka žalobcu o nedostatočnosti lekárskej správy MUDr. N. zo dňa 02.01.2020, nakoľko tak ako konštatoval žalovaný aj správny orgán prvého stupňa z obsahu uvedenej lekárskej správy bod 14 jednoznačne plyní, že poškodený bol obmedzený počas liečby v bežnom obvyklom spôsobe života počas 20 dní. Uvedený riadok správy výslovne hovorí o liečbe, čo znamená, že uvedená skutočnosť napĺňa znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 v spojení s § 123 ods. 2 Trestného zákona. Z obsahu administratívneho spisu a správy MUDr. N. zo dňa 02.01.2020 jednoznačne plyní naplnenie znakov trestného činu v podobe ublíženia na zdraví. Správny súd má za to, že argumentácia žalobcu vytrháva časti lekárskej správy z jej kontextu, keď opomína, že v riadku 14 bolo uvedené počas liečby. Lekársku správu je potrebné vnímať v celosti a vykladať v zmysle celého textu, nie len vybranej časti. Uvedenému ďalej svedčí aj doba práceneschopnosti poškodeného, ktorá plyní z riadku 6, podľa ktorej ku dňu vyhotovenia lekárskej správy práceneschopnosť už trvala 18 dní, čo je jednoznačne viac ako je vyžadovaných

minimálnych 7 dní podľa ustálenej judikatúry. Všetky uvedené skutočnosti odôvodňovali prijatie záveru o tom, že v danej veci sa nejedná o priestupok, ale o trestný čin, nakoľko správny orgán ich mal k dispozícii od počiatku, len ich nesprávne vyhodnotil v rámci prvostupňového rozhodnutia zo dňa 09.07.2020. Správny orgán preto správne vyhodnotil protest prokurátora a vyhovel mu. Rovnako tak žalovaný správne zamietol odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Správny súd konštatuje, že povinnosťou prokuratúry je neustále skúmať dodržiavanie zákonnosti v rozsahu jej zákonom zverenej pôsobnosti tak ako tomu bolo v tomto prípade. Keď prokuratúra zistila, že v konaní o priestupku nebol dodržaný zákon, nakoľko nerozhodoval orgán o skutku, ktorý by mal na to právomoc, tak bola povinná podať protest, čo aj urobila, pričom dodržiavanie zákonných povinností prokuratúrou jej nemôže byť kladené na ujmu, resp. za vadu správneho konania. Správny súd má navyše za to, že ak by zákonodarca chcel, aby v takýchto (obdobných prípadoch) nemala prokuratúra možnosť podať protest, tak by uvedené výslovne negatívne vymedzil v zákone. Skutočnosť, že došlo na začiatku k postúpeniu veci správneho orgánu, hoc prvotné objasňovanie spáchania skutku dozorovala prokuratúra nie je dôvodom na prijatie záveru, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa alebo žalovaného sú vecne nesprávne, nakoľko každý správny orgán sa môže pomýliť, a práve preto sú tu kontrolné mechanizmy, akým je aj protest prokurátora. Zákonné ustanovenie § 71 písm. a) zákona o priestupkoch bolo zákonodarcom prijaté, práve za účelom možnosti postúpenia aj takejto veci. Je dôležité si uvedomiť, že správny orgány majú prejednávať podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupky a nie trestné činy, pričom ak zistia, že im bola postúpená vec, na ktorej prejednanie nemajú právomoc, sú povinné uvedenú vec postúpiť príslušnému orgánu. Ak tak nevykonajú a prokuratúra v rámci skúmania zákonnosti rozhodnutí zistí, že pri vydávaní rozhodnutia bol porušený zákon, musí konať tak, aby pochybenia boli napravené, presne tak ako v tomto prípade. Ďalej má správny súd za to, že vysvetlenia žalovaného v časti, kde sa zaoberal prekážkou „ne bis in idem“, nie sú primárne samotnou podstatou a problémom tejto veci, ktoré by odôvodňovali vnímať rozhodnutie ako nepreskúmateľné alebo nezrozumiteľné. Správny súd má za to, že protest prokurátora by musel byť podaný bez ohľadu na prebiehajúce trestné konanie (aj keby neprebiehalo), keď nezákonnosť rozhodnutia spočíva v jeho vydaní nepríslušným orgánom bola naplnená. A preto bez ohľadu, či sa s otázkou „ne bis in idem“ žalovaný, prvostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach alebo prokurátor v proteste zaoberali, tak uvedené nespôsobuje nezrozumiteľnosť, prípadne nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Riešenie uvedenej otázky by nemohlo zmeniť zrejmu nezákonnosť zrušeného rozhodnutia žalovaného zo dňa 09.07.2020 a vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 05.10.2021 a prvostupňového orgánu zo dňa 11.06.2021.

33. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o porušení jeho ústavných práv vyjadrených v článku 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky je správny súd toho názoru, že nedošlo k porušeniu uvedeného článku vydaním rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, nakoľko protest prokurátora predstavuje zákonný prostriedok nápravy zrejmych pochybení správnych orgánov v rámci správnych konaní, pričom zákon výslovne tento spôsob predpokladá, upravuje a dokonca prokuratúre ukladá povinnosť takto postupovať, keď zistí, že došlo k porušeniu zákona. Správny súd má ďalej za to, že protest prokurátora má charakter osobitného (mimoriadneho) opravného prostriedku, ktorý je uplatnený v súlade so zákonom. Uplatnenie oprávnenia prokurátora podať protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy možno považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorého použitie nie je vylúčené, tak v trestnom ako ani priestupkovom konaní (rovnako viď Rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Asan/14/2017 zo dňa 24.10.2018 a sp.zn. 2Asan/18/2019 zo dňa 24.03.2021).

34. Vo vzťahu k námietkam žalobcu týkajúcich sa priebehu trestného konania, a to vznesenie obvinenia žalobcovi pre ten istý skutok v čase právoplatného skončenia správneho konania súd konštatuje, že ide o námietky, ktoré sú v rámci tohto konania bezpredmetné (nemajú na toto konanie vplyv) a musí ich vyhodnotiť súd konajúci o obžalobe, resp. v tomto konaní ich nemožno hodnotiť, nakoľko správny súd by sa vyjadroval k otázkam trestného konania.

35. K argumentácii žalobcu vo všeobecnosti záverom možno uviesť, že po preskúmaní správnej žaloby, písomných vyjadrení účastníkov konania a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu súd posúdil rozhodnutie žalovaného ako súladné so zákonom a za súladný so zákonom možno označiť aj procesný postup žalovaného a pred ním prvostupňového správneho orgánu vedúci k vydaniu ich rozhodnutí. Správne orgány vykonali dostatočné dokazovanie, pričom nimi prijatý záver o tom, že zo správy MUDr. I. N. jednoznačne vyplýva doba liečby dlhšia ako sedem dní a teda naplnenie znakov podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa §156 Trestného zákona a zistenie dôvodov nezákonnosti rozhodnutia zo dňa 09.07.2020 bola správne právne posúdená. Správny súd v

napadnutom rozhodnutí žalovaného nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V tomto kontexte správny súd považuje napadnuté rozhodnutie za jazykovo a argumentačne zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené.

36. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

37. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a nedôvodnosť námietok žalobcu, správny súd podľa § 190 SSP žalobu zamietol.

38. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 168 SSP, podľa ktorého žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

39. V prejednávanom prípade krajský súd procesne úspešnému žalovanému, ktorým je orgán štátnej správy, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

V kasačnej sťažnosti je potrebné uviesť všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP, t.j. ktorému správne súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP,
c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.